

บทที่ ๓

วิธีการศึกษาวิจัย

๓.๑ การดำเนินงาน

หลังจากได้ค้นคว้างานศึกษาวิจัยที่ผ่านมาในอดีต ผู้วิจัยได้วางแผนการศึกษาเพิ่มเติม ดังแผนภูมิในรูปที่ ๓.๑ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๓.๑.๑ ศึกษาอาคารที่เหมาะสมจะเข้าสำรวจและเก็บข้อมูลภาคสนามใช้หลัก- เกณฑ์ คือ

- ๑) ต้องเป็นอาคารที่มีกิจกรรมและลักษณะการใช้สอยอาคารตามที่กำหนด
- ๒) สามารถหาข้อมูลอื่นๆ ประกอบการคำนวณหาค่าลป. ต่อไปได้ โดยเฉพาะอาคารบางแห่งจะไม่เทียบลป. กับจำนวนคน เพราะไม่ได้สื่อ ความหมายที่ดี จำเป็นต้องเทียบกับหน่วยอื่นๆ เช่น ตร.ม. ของพื้นที่ อาคาร, จำนวนห้อง เป็นต้น

๓.๑.๒ วัดอัตราไฟลของน้ำเสียพร้อมชักตัวอย่างน้ำเสีย และนำมารวเคราะห์ยัง ห้องปฏิบัติการ

๓.๑.๓ หาสถิติ หรือข้อมูลประกอบสำหรับอาคารต่างๆ อันได้แก่ ขนาด จำนวน และที่ตั้งของอาคารนั้นๆ

๓.๑.๔ จากผลในข้อ ๓.๑.๒ นำมาประเมินหาความแปรปรวนของอัตราไฟล ลักษณะและปริมาณน้ำเสีย และค่าลป. เทียบต่อ กิจกรรมของอาคาร

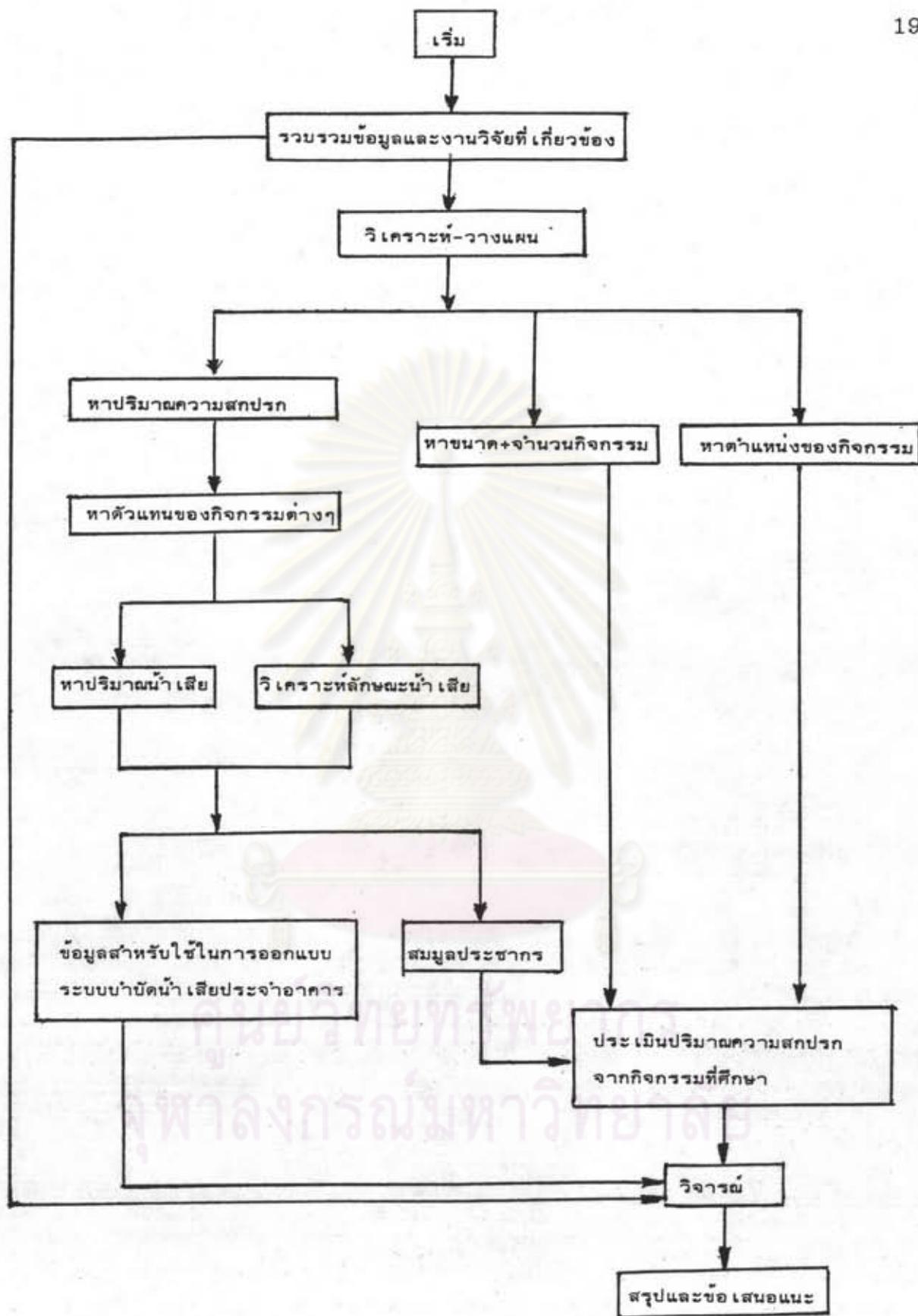
๓.๑.๕ คำนวณปริมาณความลึก平均ของกิจกรรมนั้นๆ ที่ระบายนอกลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา

๓.๑.๖ นำข้อมูลความลึก平均จากกิจกรรมที่ตั้งมาประมวลมาประเมินความลึก平均

๓.๑.๗ นำเสนอข้อมูล สรุปผล และวิจารณ์พร้อมข้อเสนอแนะ

๓.๒ ข้อมูลพื้นฐานและความเหมาะสมของกิจกรรมที่ศึกษา

การศึกษาการமலพิษทางน้ำจากยานพากรอาศัยและอาคารสำนักงานมีหลักการสำคัญคือ การหาลักษณะและปริมาณน้ำเสียจากยานพากรอาศัยและอาคารสำนักงาน นอกจากนี้ยังรวมไปถึง ความเหมาะสมของตัวแทนจากกิจกรรมในย่านดังกล่าว ซึ่งต้องมีสภาพความเป็นอยู่และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างอื่นอยู่ในเกณฑ์หรือระดับกลาง คือ อาคารชุด อาคารสำนักงาน หอพัก และหมู่บ้านจัดสรร ต้องมีสภาพความเป็นอยู่และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างประযุณ์ประจաการน้อยอยู่ในระดับกลางๆ

รูปที่ ๓.๑ แผนปฏิบัติงานศึกษาวิจัยภาครัฐพิษทางน้ำจากยานพาการ
และการสร้างน้ำกากงาน

อาคารบางแห่งนอกเหนือจากอาคารที่ทำการศึกษาวิจัยอาจมีลักษณะความเป็นอยู่และสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับสูงกว่าหรือต่ำกว่าอาคารที่เข้าไปทำการศึกษาวิจัยก็ได้

ขั้นแรกของการศึกษาวิจัยเริ่มจากการหาแหล่งรวมที่ตั้ง หรือข้อมูลอื่นๆของอาคารชุด อาคารสำนักงาน หอพัก และหมู่บ้านจัดสรร อันเป็นสิ่งจำเป็นที่ჭื่นฐานในการพิจารณาว่ากิจกรรมนั้นๆ ตั้งอยู่บริเวณใด ขั้นตอนคือความสอดคล้องในการเข้าถึงผู้บริหารหรือผู้ดูแลอาคารหรือโครงการนั้นๆ เพื่อขออนุญาตเข้าทำการวิจัย หลังจากผู้วิจัยได้เข้าติดต่อขอความร่วมมือจากผู้บริหารหรือผู้ดูแล รวมทั้งสำรวจระบบก่อนหรือระบบนำบันทึก เสียด้วยสายตา และความเป็นไปได้ของสภาพระบบฯ ในการวัดอัตราไฟลและเก็บตัวอย่างน้ำเสีย สลักห่ายคือการวางแผนออกแบบอุปกรณ์วัดอัตราไฟลให้เหมาะสมกับลักษณะจริงที่สุด เมื่อพร้อมจะเข้าติดตั้ง และดำเนินการวัดอัตราไฟลและเก็บตัวอย่างพร้อมสอบถามข้อมูลอื่นๆประกอบการวิจัยไปพร้อมๆ กัน

หน่วยงานหรือสถาบันทั้งภาครัฐบาลและเอกชนที่เป็นแหล่งข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยนี้ได้รวมรวมไว้ในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แหล่งข้อมูลสำหรับกิจกรรมที่ศึกษา

ลำดับ	กิจกรรม	ที่มาของข้อมูล	หมายเหตุ
1	อาคารชุด	1. กองควบคุมธุรกิจที่ดิน กรมที่ดิน 2. สมาคมผู้ค้าอาคารชุด 3. วารสารคอนโด-คอมใบ 4. วารสารธุรกิจที่ดิน 5. บัญชีราคาประเมินอาคารชุด ในเขต กม. 2530 6. บริษัท BIC (รับจัดการ-ดูแลอาคารชุด)	-
2	อาคารสำนักงาน	1. กองควบคุมอาคาร สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร 2. รวมเรื่องอาคารชุดของประเทศไทย (มานพ พงศ์ทัต) 3. วารสารคอนโด-คอมใบ 4. วารสารธุรกิจที่ดิน 5. สมาคมผู้ค้าอาคารชุด	-

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ลำดับ	กิจกรรม	ที่มาของข้อมูล	หมายเหตุ
3	หอพัก	1. กองบริการชุมชน กรมประชาสัมพันธ์ 2. ประชาสัมพันธ์จังหวัดนนทบุรี ประชาสัมพันธ์จังหวัดปทุมธานี ประชาสัมพันธ์จังหวัดสมุทรปราการ	- เผดายที่เขียน hak เบียนกับ กรมประชาสัมพันธ์ ตาม พรบ. หอพัก 2507
4	หมู่บ้านจัดสรร	1. กองควบคุมธุรกิจที่ดิน กรมที่ดิน 2. วารสารธุรกิจที่ดิน 3. ทำเนียบธุรกิจบ้านจัดสรร '87 (ประชาชาติธุรกิจ ฉบับพิเศษ) 4. สมาคมธุรกิจบ้านจัดสรร 5. สมาคมการค้าที่ดินเชียงและภูมิภาค	- คิดจากยอดจำนวนหลังทึ้ง หมวดที่เขียน hak เบียนตั้งแต่ พ.ศ. 2524 เป็นต้นมา
5	ประชากร	1. สำนักงานกลาง hak เบียนรายวาร์ กรรมการปักครอง 2. กองราชการส่วนท้องถิ่น กรรมการปักครอง	-

3.3 การสำรวจข้อมูลภาคสนาม

ข้อมูลภาคสนามที่ต้องการนี้ประกอบด้วย จำนวนและที่ตั้งของกิจกรรมที่ศึกษาไว้จัย อันได้แก่ อาคารชุด อาคารสำนักงาน หอพัก และหมู่บ้านจัดสรร การใช้สอยอาคาร การติดต่อขออนุญาตเข้าทำวิจัยภายในอาคารหรือโครงการ การศึกษาระบบลูกขากินภายในอาคาร (เช่น ระบบประปา ระบบห้องน้ำ ระบบบำบัดน้ำเสีย) การวัดอัตราไฟลและเก็บตัวอย่างน้ำเสีย และข้อมูลอื่นๆ อันเป็นข้อมูลจำเพาะสำหรับแต่ละกิจกรรมที่ศึกษา

หลังจากได้ข้อมูลที่ต้องการแล้ว จำนวนของกิจกรรมที่ศึกษา การดำเนินการซึ่งแรกคือติดต่อ

เจ้าของกิจกรรมเพื่อสำรวจอาคารและความเป็นไปได้ในการวัดอัตราไฟลของน้ำเสียจากอาคาร ลักษณะน้ำของอาคารที่เข้าสำรวจขึ้นต้นส่วนใหญ่จะไม่สามารถวัดอัตราไฟลได้ นอกจากนี้เจ้าของ/ผู้ดูแลอาคารมักไม่ให้ความร่วมมือ ผู้วิจัยก็ต้องหาแหล่งใหม่จึงกว่าพบลักษณะที่เหมาะสมและเจ้าของ/ผู้ดูแลให้ความร่วมมือ ขึ้นต่อไปคือ ออกแบบติดตั้งอุปกรณ์วัดอัตราไฟลและเตรียมอุปกรณ์เก็บ-รักษาไว้ เสียตัวอย่างก่อนส่งเข้าห้องปฏิบัติการ หลังจากวิเคราะห์ลักษณะน้ำเสียในห้องปฏิบัติการจะทำการสรุปผลและหาค่าสป. ได้ ขั้นสุดท้ายของการดำเนินการคือ หาจำนวนและลงตำแหน่งกิจกรรมที่ศึกษาบนแผนที่เพื่อหาปริมาณความลักปกรรวมที่รายสู่แม่น้ำเจ้าพระยา

3.4 การซักตัวอย่างและวัดอัตราไฟลของน้ำเสีย

การซักตัวอย่างและการวัดอัตราไฟลของน้ำเสียเป็นหัวใจหลักอย่างหนึ่งของการเก็บข้อมูลภาคสนามเพื่อให้ได้ลักษณะและปริมาณน้ำเสียเฉลี่ยต่อหน่วย(คน ผู้ที่ หรือห้อง) ของแต่ละอาคารอย่างถูกต้อง เนื่องจากทั้งปริมาณและลักษณะน้ำเสียจะนำไปใช้ในการคำนวณหาค่าสมมูลประชารักษารสป. สำหรับแต่ละอาคาร การประเมินปริมาณของเสียจากอาคารตั้งกล่าวทั้งหมดในเชิงกทม. และปริมาณทั้งหมดของอาคารค่าสป. เป็นฐานในการคำนวณปริมาณของเสียรวม ฉะนั้นค่าสป. จึงต้องเป็นค่าที่ถูกต้องและเชื่อถือได้มากที่สุด

3.4.1 จุดเก็บตัวอย่าง

จุดเก็บตัวอย่างน้ำเสียในการศึกษาวิจัยนี้จะแยกเก็บเป็น 2 กรณีคือ 1. กรณีน้ำเสียนี้ไม่มีการนำบัคต้นน้ำเสียก่อนรายสู่ท่อระบายน้ำ จะเก็บน้ำเสียนี้ที่จุดก่อนรายสู่ท่อระบายน้ำ 2. กรณีน้ำเสียนี้มีระบบนำบัคต้นน้ำเสียจะเก็บตัวอย่างน้ำเสียทั้งก่อนและหลังออกจากระบบนำบัคต้นน้ำเสีย ทั้งนี้เพื่อเปรียบเทียบลักษณะน้ำเสียก่อนและหลังการนำบัคต์ เพื่อจะได้ค่าสป. ที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ ทั้งหมดและทั้งผลต่อเมลพิษทางน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา

3.4.2 วิธีวัดอัตราไฟลของน้ำเสีย

การวัดอัตราไฟลของน้ำเสียใช้วิธีการง่ายๆ คือ ทราบปริมาตรเริ่มต้น และสิ้นสุดขณะจับเวลานำน้ำเสียให้ลงกระบอกหรือภาชนะที่นำไปใช้ในการวัดอัตราไฟลของน้ำเสีย ณ จุดเก็บต่างๆ เช่น กรณีภาชนะขนาดเล็กซึ่งทราบปริมาตรเมื่อน้ำเต็มภาชนะ จะเริ่มจับเวลาเมื่อน้ำภาชนะเข้าร่องรับน้ำเสียและสิ้นสุดการจับเวลาเมื่อน้ำเสียเต็มภาชนะตั้งกล่าว ส่วนกรณีภาชนะขนาดใหญ่ซึ่งทราบปริมาตรจากแผ่นเลกอกข้างถังจะ

เริ่มจับเวลาเมื่อระดับน้ำถึงขีดล่างของภาชนะ เช่น 5, 7, 10 หรือ 20 ชม. และลึกลุ่กการจับเวลาเมื่อระดับน้ำถึงขีดบนๆ ของภาชนะ เช่น 35, 40, 45, 50 ชม. จากปริมาตรของน้ำเลี่ยระหว่างช่วงเวลาที่จับ และช่วงเวลาที่ได้สามารถนำไปห่ออัตราไฟลของน้ำเลี่ยเฉลี่ย ณ ช่วงเวลาหนึ่งๆได้ โดยนำช่วงเวลาหาระหว่างเริ่ม และลึกลุ่กการจับเวลาไปหารปริมาตรน้ำเลี่ยนั้นเอง

3.4.3 การซักตัวอย่างน้ำเลี่ย

ในการศึกษาวิจัยนี้ได้ใช้วิธีการซักตัวอย่างน้ำเลี่ย 2 ประเภทคือ แบบ-จั่ง" (trap) และแบบผสมรวม" (composite) รายละเอียดคือ ขั้นตอนการวัดอัตราไฟลของน้ำเลี่ย (ชั่งกรະทำทุก 15-30 นาทีตลอด 24 ชม.) จะเก็บตัวอย่างน้ำเลี่ยแบบจั่งทุกช่วงเวลา 2 ชั่วโมง โดยแต่ละครั้งจะเก็บน้ำเลี่ยจำนวนหนึ่งใส่ขวดพลาสติกแล้วแช่น้ำแข็งตลอดเวลา ฉะนั้นในแต่ละวัน(24 ชั่วโมง) จะมีน้ำเลี่ยตัวอย่าง 12 ขวดหรือเก็บตัวอย่างน้ำเลี่ยแบบจั่ง 12 ครั้ง ส่วนการเก็บน้ำเลี่ยแบบผสมรวมนี้จะทำการผสมรวมตัวอย่างน้ำเลี่ยแบบจั่งทั้ง 12 ขวด โดยแบ่งเป็น ตามอัตราไฟลและเก็บตัวอย่างน้ำเลี่ยแต่ละครั้งที่วัดได้ในข้อ 3.4.2

3.4.4 อุปกรณ์การเก็บตัวอย่างน้ำเลี่ยและการรักษาตัวอย่างน้ำเลี่ย

ภาชนะที่ใช้ในการบรรจุตัวอย่างน้ำเลี่ยก่อนนำไปวิเคราะห์ ณ ห้องปฏิบัติการ ใช้ขวดพลาสติก มีฝาปิด ปริมาตรประมาณ 1 ลิตร ก่อนและหลังจากใช้บรรจุน้ำเลี่ยจะล้างด้วยผงรักฟอกและน้ำสะอาด โดยก่อนบรรจุน้ำเลี่ยตัวอย่างลงในภาชนะขวดพลาสติกต้องล้างขวดเก็บตัวอย่างน้ำเลี่ยตัวอย่างก่อน 2-3 ครั้ง ก่อนบรรจุน้ำเลี่ยตัวอย่างจริง

อุปกรณ์อื่นๆที่ใช้ประกอบการเก็บตัวอย่างน้ำเลี่ยได้แก่ ภาชนะสำหรับตักตัวอย่างน้ำเลี่ย (ในการวิจัยนี้ใช้กระบอกพลาสติก) กรวย ถังน้ำแข็ง (ในการวิจัยนี้ใช้ถังสังกะสีสำหรับแช่น้ำแข็งโดยเฉพาะ, ดูรูปที่ 3.2) เทอร์โมมิเตอร์ ปากกา และเทปปากกา สำหรับจดเวลา ครั้งที่ และผู้เก็บตัวอย่าง

* เป็นตัวแทนลักษณะน้ำเลี่ย ณ จุดเก็บและเดินทางเวลาที่เก็บตัวอย่างเท่านั้น

** เป็นตัวแทนลักษณะน้ำเลี่ย ณ จุดเก็บตลอดช่วงเวลาที่เก็บตัวอย่าง เช่น 1 วัน หรือช่วง

การเก็บรักษาตัวอย่างน้ำเสียสำหรับการวิจัยนี้ใช้วิธีการแช่เย็น (refrigeration) โดยใช้น้ำแข็งหิมล้อมรอบชุดเก็บตัวอย่างน้ำเสียตลอดเวลา ก่อนลุ้งเข้าห้องปฏิบัติการเพื่อยับยั้งการเจริญเติบโตของจุลชีพในน้ำเสียอันจะมีผลต่อลักษณะน้ำเสียที่จะวิเคราะห์

รูปที่ 3.2 การแช่เย็นตัวอย่างน้ำเสียก่อนลุ้งเข้าห้องปฏิบัติการ

3.5 การวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำเสียในห้องปฏิบัติการ

ตัวกำหนด(parameters) ต่างๆ ที่จะวิเคราะห์เพื่อแสดงลักษณะน้ำเสียสำหรับการวิจัยนี้มี 2 ประเภท หรือ 7 ตัวกำหนดคือ

1. ประเภทของลักษณะทางกายภาพ ได้แก่ อุณหภูมิ
2. ประเภทของลักษณะทางเคมี ได้แก่ พิโซซ บีโอดี ซีโอดี ทีเคเอ็น ฟอลเฟต และเอสโอล

การวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำเสียที่ลุ้งเข้าห้องปฏิบัติการเป็นไปตามวิธีการมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์น้ำเสียสากล (Standard Methods for Examination of Water and Wastewater) ของ APHA, AWWA และ WPCF ร่วมกันจัดทำขึ้น รายละเอียดของวิธีการที่ใช้สำหรับแต่ละตัวกำหนดได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 วิธีการวิเคราะห์น้ำเสียสำหรับตัวกำหนดค่ากษณะน้ำเสียต่างๆ

ตัวกำหนดค่ากษณะน้ำเสีย	วิธีการ
พีเอช	ใช้ pH paper as 1.0-2.0 pH intervals ในภาคสนามและตรวจสอบโดย pH electrode meter ในห้องปฏิบัติการอีกด้วย
บีโอดี	ให้ 20°C และ 5-days oxygen demand
ซีโอดี	ใช้วิธี the Dichromate Reflux
เอสเอส	ใช้ total nonfilterable residue dried at $103^{\circ}\text{-}105^{\circ}\text{C}$ โดยกรองด้วยกระดาษ Whatman GF/C 7 cm.
กีเคลอ็น	ใช้ Kjeldahl Method
ฟอสเฟต	ใช้ vanadomolyb-dophosphoric acid colorimetric method

3.6 การรวมรวมและประมาณผลการศึกษาวิจัย

จากข้อมูลดีบของลักษณะและปริมาณน้ำเสียที่ได้จากการศึกษาจากกิจกรรมต่างๆ จะทำการตรวจสอบขึ้นต้น และจัดข้อมูลเป็นตารางเพื่อสละคลอกในการตรวจสอบและทำให้ผู้สนใจอ่านและทำความเข้าใจง่ายขึ้น การประมาณผลจะใช้วิธีทางสถิติในรูปของค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และโอกาสความน่าเป็นที่ร้อยละ 50 (Probability at 50%) หากมีข้อมูลวันหรือเวลาใดแตกต่างจากข้อมูลนั้น ๆ วันเวลาอื่นๆ ก็อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เช่น มีค่าสูงหรือต่ำจากวัน/เวลาอื่นๆ เกินไปจนประกายขัด ในการประมาณผลจะตัดออกโดยไม่นำมาคิดหรือคำนวณเพื่อหาค่าเฉลี่ยทางสถิติ